

CU FRICĂ ȘI CUTREMUR

„Astfel dar preaiubiților, după cum totdeauna ați fost ascultători, duceți pâ-nă la capăt mântuirea voastră, cu frică și cutremur, nu numai când sunt eu de față, ci cu mult mai mult acum în lipsa mea. Căci Dumnezeu este Acela care lucrează în voi, și vă dă, după plăcerea Lui, și voința și înfăptuirea.”

Filipeni 2:12-13

Pavel nădăjduia în Domnul cu siguranța deplină că într-o zi va fi împreună cu Stăpânul său și asemenea LUI. De repetate ori ne spune: *bucurați-vă și bucurați-vă împreună cu El, din nou bucurați-vă.* Pavel știa că nimic altceva nu l-ar putea satisface pe deplin decât HRISTOS, vorbea dintr-o inimă plină de duh mânat de doruri cerești și astepta cu nerăbdare acel moment.

Noi toți prin har avem același drum ca și Pavel. Avem un început, un start, atunci când Domnul ne-a binecuvântat prin împăcarea cu El și o nădejde, Isus Hristos, legătura dintre noi și Tatăl, deoarece din acel moment știm. *„Dar cetățenia noastră este în ceruri, de unde și așteptăm ca Mântuitor pe Domnul Isus Hristos.”* Filipeni 3:20

Deseori aici pe pământ suntem în mijlocul ispitelor, toate lucrurile din jurul nostru prin puterea lui Satan căutând cu disperare să ne împrăștie gândurile și să ne abată inimile de la tot ce ține de a fi sfânt, a fi a lui Hristos. Caută cu disperare să ne deruteze, să ne oprească înaintarea, de aceea Pavel se adresează subliniind ca să nu ne lăsăm înfrânți să îndrăznim dar cu *„frică și cutremur”*.

Biserica Creștină Baptistă

„BIRUINȚA”

Telefon: (004) 0362-411252 www.biruinta.ro;

e-mail: contact@biruinta.ro

430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: Aurelia Modoc

Tehnoredactare: Roxana Tentis

Noi ar trebui să fim convinși pe deplin că în noi trebuie să se găsească toate însușirile lui Hristos pe care le găsim în Scriptură. Și dacă suntem con-vinși pe deplin că le avem atunci datoria noastră e să le arătăm zi de zi în această călătorie pe care o parcurgem în lume. Știm că Satan este mereu prezent căutând să ne împiedice, dar înțelegem că este un lucru deosebit de serios și pricepem ce spune Petru: *„Dacă chemați ca Tată pe Cel ce judecă fără părtinire, potrivit lucrării fiecăruia, purtați-vă cu teamă în timpul pribegiei voastre.”* 1 Petru 1-17

E nevoie de toată puterea lui Dumnezeu, îndrumarea Lui, înțelepciune, călăuzire și credință ca să ne păstrăm nevătămați prin pustie, deoarece din punct de vedere omenesc, greutățile sunt aproape de netrecut, dar Dumnezeu e acela care ne poartă către cer.

Haina albă, care va rămâne pe veci nepătată, ce bucurie după o viață de suferință și amărăciune. Să-ți fie dat Numele Sfânt al lui Dumnezeu Însuși și numele Cetății Sale, precum și noul nume al Mielului, numai un Dumnezeu ca al nostru poate. Numai capul care a fost încoronat cu spini ar putea concepe cununi ale vieții, neprihănit și gloriei.

Ce putem face altceva decât să cădem înaintea Celui ce stă pe tron și să I ne închinăm pe vecie?

Zâna Mețac

Anunțuri

Miercuri ora 18.00 Repetiție de cor

Joi ora 18.00 Închinare și studiu biblic

Vineri ora 17.00 Întâlnire de tineret.

Duminică ora 09.30 Grupurile de rugăciune

Duminică orele 10.00 și 17.00 Servicii de închinare

„Frica de Domnul este curată și ține pe vecie; judecățile Domnului sunt adevărate, toate sunt drepte.” (Psalmi 19:9)

An XVI, Nr. 779 din 1 noiembrie 2015

EDITORIAL

Pastor Daniel Chereji

FĂCUT PĂCAT PENTRU NOI

„Pe Cel ce n-a cunoscut niciun păcat, El L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănitarea lui Dumnezeu în El.” (2 Corinteni 5:21)

În bunătatea, mila și dragostea Lui de oameni, Dumnezeu a găsit în Fiul Său Isus Cristos soluția admirabilă și perfectă a înlocuirii.

Dacă Dumnezeu voia să rămână drept, El nu putea trece cu vederea sub nicio formă vinovăția noastră, ci în con-

DIN CUPRINS:

pag. 2 **Binecuvântarea are nevoie...**

pag. 4 **Cu frică și cutremur**

„Noi rătăceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui, dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră a tuturor.”
(Isaia 53:6)

formitate cu caracterul Său era îndreptățit și obligat de Sine însuși să își manifeste mânia și pedeapsa, nimirându-ne.

Cu toate acestea, împăcând dreptatea cu dragostea, Dumnezeu alege să ne îndreptățească, scutindu-ne astfel de pedeapsă, dar în schimb făcându-L păcat pentru noi pe Fiul Său.

Această decizie radicală venită din partea lui Dumnezeu, continuă să-i uimească pe toți aceia care caută să înțeleagă măreția dragostei divine.

Este peste puterea omenească de a pricepe un asemenea act de iubire, cu atât mai mult cu cât Dumnezeu nu avea absolut nicio obligație față de oameni și nu exista nicio constrângere venită din afara Lui care să-L facă să ne iubească.

Cu toate acestea, Dumnezeu Tatăl a luat o hotărâre de a-L face păcat pe Cel ce era cu desăvârșire pur din toate

Continuare pag. 2

punctele de vedere și nu cunoscuse contaminarea cu nicio formă a răului.

Făcându-se păcat pentru noi, Cristos a devenit obiectul mâniei Tatălui și implicat a fost nevoit să suporte toată revărsarea pedepsei care ar fi trebuit să ne potopească pe noi.

Numai și numai plata deplină și perfectă a lui Cristos a fost în stare să pună capăt mâniei sfinte a lui Dumnezeu și a oprit dezlănțuirea urgiei Sale.

Datorită înlocuirii în pedeapsă de către Isus Cristos, neprihănirea Lui ne este atribuită nouă pentru ca în acest fel să fim neprihăniți înaintea lui Dum-

nezeu.

Însă, starea de neprihănire nu se poate căpăta în nici un alt fel decât în Isus Cristos. Doar omul care se pocăiește și se încrede pe deplin în jertfa lui Cristos de la cruce este considerat drept în ochii Dumnezeului Prea-sfânt.

Un om care a experimentat această lucrare a harului, va sta așezat pentru tot restul vieții sale într-o stare de ascultare și adorare a Celui care i-a făcut rost de un asemenea statut inamovibil.

pastor Daniel Chereji

BINECUVÂNTAREA ARE NEVOIE DE CREDINȚĂ ȘI RELAȚIE

„Așa că cei ce se bizuie pe credință sunt binecuvântați împreună cu Avraam cel credincios.” (Galateni 3:9)

Ce frumos! *„...cei ce se bizuie pe credință....”*

Mântuitorul le spunea o dată celor ce-L ascultau că, dacă ar avea credință cât un grăunte de muștar, ar putea să mute și munții din loc. Obținerea unei binecuvântări nu este la fel de dificilă ca mutarea unui munte, dar acel grăunte de credință este necesar și când ceri binecuvântarea. *„Tot ce veți cere cu credință, prin rugăciune, veți primi”*. Binecuvântările stau la îndemâna oricui. Nu ai nevoie de vreo recomandare specială pentru a le primi. Pentru a ține și se deschide, trebuie să bați. Pentru a găsi, trebuie să cauți. Pentru a primi, trebuie să-ți închei rugăciunea având sentimentul că ai și primit lucrul cerut.

Știm că orice lucru bun se dub-

lează în măsura în care îl împarți cu alții. Același lucru este valabil și în privința binecuvântărilor. În măsura în care suntem dispuși să le oferim și altora din ce ne este dat nouă, binecuvântările se vor înmulți. Eu personal experimentez acest lucru mereu. Conștiința faptului că ești o binecuvântare pentru cei din jurul tău este poate unul dintre cele mai bune lucruri care ți se pot întâmpla. Fiecare dintre noi suntem chemați să fim o binecuvântare pentru cei de lângă noi. Un fel de a fi o binecuvântare este să faci ceea ce ai dori să ți se facă ție și să-ți iubești aproapele ca pe tine însuși.

În concluzie, efortul făcut pentru a fi o binecuvântare pentru alții va avea ca rezultat propria noastră binecuvântare. Ajută-ne Doamne să avem credință pentru a experimenta zilnic binecuvântările Tale!

Nicoleta Mureșan

Nu te lăsa biruit de rău, ci biruiește răul prin bine.

Romani 12:21

Continuare din pag. 1

„...căci știm că necazul aduce răbdare.” Romani 5:3

Aceasta este o făgăduință care se împlinesc și nu este dată numai de formă. Noi avem nevoie de răbdare și avem aici mijloacele prin care s-o căpătam. Nu este altceva decât să răbdăm; să învățăm să răbdăm, ca atunci când înveți să înoți. Nu putem să dobândim arta de a înota pe uscat, tot așa nu putem învăța răbdarea fără încercare. Nu este cazul să te ostenești și să te frământați ca să câștigi liniștea sufletului, care vine numai dacă te învoiești cu voia Domnului.

Cu toate acestea versetul nostru stabilește un principiu care este contra legii firești. Nepotrivirea cu firea pământescă aduce tulburare, neîncredere și răzvrătire. Numai lucrarea sfântă a harului aduce răbdare. Noi nu batem grâul ca să scoatem praful, ci aceasta o face biciul necazului în aria lui Dumnezeu. Noi nu zbuciumăm un om în toate felurile, ca să-i dăm odihnă; cu toate acestea, Domnul așa se poartă cu copiii Săi. Desigur, acest fel de a lucra nu este al omului, dar contribuie foarte mult la slăvirea înțelepciunii Dumnezeului nostru.

Oh, să-mi fie îngăduit harul de a fi binecuvântat prin încercările mele și să nu le împiedic în lucrarea lor. Doamne, dacă Te-aș ruga să îndepărtezi necazul, Te voi ruga de zece ori mai cu stăruință să mă ferești de nerăbdare. Doamne Isuse, sapă în inima mea suferința crucii Tale ca să înțeleg răbdarea Ta.

„Nădăduiește în Domnul! Fii tare, îmbărbătează-ți inima și nădăduiește în Domnul. Psalmul 27:14

Da, nădejdea noastră să fie în Domnul, El este vrednic de a fi nădejdea noastră și El nu va lăsa să fie dat de ru-

șine sufletul care se încrede în El. Dar așteptarea noastră să fie fără teamă (**neclintită**). Să nădăduim că Dumnezeu ne va da o mare izbăvire și să fim gata să-L laudăm pentru aceasta.

Făgăduința care este în stare să ne încurajeze este la mijlocul versetului: **„îmbărbătează-ți inima”**. Ea merge drept în punctul care are nevoie de ajutor, în centrul ființei noastre, care este inima noastră. Dacă inima este sănătoasă, totul va merge bine. Inima are nevoie de liniște și odihnă și ea primește acestea după ce va fi fost întărită. O inimă tare rămâne în liniște și încredere și răspândește puterea sa în toată ființa noastră. Cine poate să pătrundă până la izvorul ascuns al vieții, adică până la inimă, ca s-o întărească, decât numai Dumnezeu, care a zidit-o. Dumnezeu este plin de putere și poate să dea această putere la cei ce nu o au. Fiți dar cu inimă, căci Domnul vă va face parte din puterea Lui, astfel ca să fiți liniștiți în timpul furtunii și bucuroși în necaz. Cel ce a scris aceste rânduri poate să spună ca și David: **„Nădăduiește în Domnul.”** El a făcut acest lucru și ni-l spune și nouă, căci el a învățat dintr-o lungă și adâncă experiență că este bine pentru om ca să nădăduiască în Domnul.

**Selecție din „Tezaurul promisiunilor lui Dumnezeu” de C.H. Spurgeon
Cules de Claudia Podină**

Căci n-avem un Mare Preot care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre, ci Unul care în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi, dar fără păcat.

Evrei 4:15